

ERÓS

(Pronikání I)

Erós jehož principem je láska jako tvůrčí plodivá síla (milujeme, protože toužíme; toužíme, protože jsme; jsme, protože milujeme), umožňuje bytí "Já", přičemž sám pojem »erós« lze chápat jako obohacení pronikáním, které samo bylo obohaceno pronikáním.

On se stává z nicoty samým sebou. Oplodňuje mě tím, co do mě proniklo mým otevřením se tomuto pronikání, které mně právě v tomto okamžiku tvoří.

Tato orgiastická extaze duchovní oplodňující konverze vytváří skutkový stav "est", ducha hmotného bytí. Pronikání samo o sobě existuje jako samodruhý fenomén. Jde o čin a stav současně, při kterém jedna skutečnost proniká jinou, čímž jí způsobuje proniknutí sebou. Toto proniknutí nemůže být obohacením nebo ochuzením, protože se jedná o stav proměny na základě duchovního vzplanutí „ted“. Je to dvojjediný, duchovně-hmotný stav souznění pronikajícího s pronikáným. Pronikání se může uskutečnit pouze do otevřeného, připraveného a přijímajícího. Otevřené a připravené je pronikáním obohaceno a uskutečňuje se jako proniknuté.

Erós pronikáním způsobuje touhu nejen po pronikání, ale i po obsahu toho, co jím proniká. Je stvořen stav duchovní touhy být uskutečněn pro uskutečnění něčeho mimo sebe samým sebou v sobě samém. Touha jako erós je milovat láskou.

Pronikání tedy velmi zjednodušeně znamená obdovávání vytouženou láskou jako stav bytostně prožívaný orgiasticky ... skutkový stav tvorby.

Dějiny lidského myšlení nenašly konkrétnější, přesnější a smysluplnější pojem pro tento dvojjediný stav splynutí hmoty a ducha, než erós.

AGAPÉ

(Pronikání II)

Je stavem vznikajícím dvojjediným účinkem pronikání a je výsostně duchovní kategorií. Znamená darování se ve vztahu a přijímání vztahu. Jsou to křídla stálého prožívání lásky jako absolutna v trojjedinosti bytí. Uskutečněný Erós. Darování se je pozitivní touha, pronikání je „negativní“ aplikace této touhy. Proniknutí je uskutečnění negativní aplikace pronikání jako pozitivního stavu bytostného smyslu Já, touhy jako orgiastické extaze tělesného i duchovního v dvojjediný stav lásky. Je mimovědomým poznáním, tedy počátkem zásadní lidské konverze. Takto probuzená touha umožňuje proniknutému projevení tvůrčí plodivé síly. V jistém smyslu lze tento pojem chápat jako vášeň po splynutí.

Má-li být mé Já nějak zásadně splynuto, musí být proniknuto, protože samotné Já neznamena bez stálého splynutí proniknutím hodnotu duchovního charakteru. Samotné, ničím neproniknuté Já, je zející realitou připravenou být proniknuto. Hodnota "Já" je vždy skutečností proměněnou o vědění tohoto proniknutí. Je to stav připravenosti k obrácení, který nelze bez poznání skrze pronikání dosáhnout. Odmítnutím pronikání se Já stává neobdarované. Neextatický stav vědomí bez poznání podstaty. Touha jako vášeň splynout v jediné skutečné, jediné jsoucí jako jedno. Každý, kdo do tohoto procesu vstupuje je pronikáným i pronikajícím současně, protože všechno je jedno, jedinečné, jediné. Doslova: „hostina lásky“. Pouze taková jednota mnohostí vytváří podmínky pro to, aby pronikání bylo aktem těla vyjadřujícím stav ducha. Stavem plným erósu + agapé. Dvojjediným stavem naplňujícím vznešenost bytí, která v propojenosti na duchovní stav světa činí vztah absolutním. Erós + Agapé je obrazem původní jednoty člověka. Jediná a zcela nerozdělitelná skutečnost bytí v lásce. V tomto smyslu je erós nepřetržitý stav lidské touhy tvořit nebo být tvorbě účasten.

„Stalo se ke mně slovo Hospodínovo.“